

4921 2. Marts 1897: 1. Beh. af Lovf. om Tillæg til alm. borgerl. Straffelov. 4922

kunne blive vedtaget af det høje Ting, saa at vi snart kunne se det ophøjet til endelig Lov.

Alberti: Om voldelige Oversfald paa sagesløse Personer ere i Tiltagen eller i Af-tagen, er noget, der ikke lader sig godtgøre ved Politiets Statistik, thi denne omfatter, som det ærede Medlem, der nys satte sig, nævnedes, fornuftigvis kun de Tilfælde, der ere komne til Politiets Kundskab og som komme til Raatale. Man har i den Henseende ikke andet at støtte sig til end det almindelige Indtryk af, hvad man ved at leve og bevæge sig i Samfundet, erfarer, og da navnlig, hvad man erfarer gennem Pressen. Jeg tror nu — lige saa lidt som den sidste ærede Taler — at der skulde være en Kabale mellem den højterede Justitsminister og Pressen om at forberede et Lovforslag som dette ved at give farvede og urigtige Fremstillinger af voldelige Oversfald, der urigtigen foregaves at være påførte. Der er ikke af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) fremjat det allermindste Bevis for en saadan Insti-nuation. Jeg har ogsaa tit og mange Gange i Bladet „Socialdemokraten“ læst Beretninger om saadanne raa, voldelige Oversfald, og jeg kan dog ikke antage, at det ærede Medlem her for os har villet afløre, at der mellem Bladet „Socialdemokraten“ og den højterede Justitsminister har været en undersundig Forbindelse med nærværende Lovforslag for Dje. Jeg tror, at man gør rettest i som fornuftige Mennesker at holde sig til, hvad man hører og læser, og rette sin Handlemaade derefter. Herefter kan der ikke være nogen Tvivl om, at der i de senere Aar i vort Land er forefaldet saa mange voldelige Oversfald paa sagesløse Personer, hvorved betydelig Skade er tilføjet de over-faldne, at man derigennem med fuld Sikkerhed har kunnet konstatere, at den nugældende Straffelov ikke er tilstrækkelig til at skaffe Sikkerhed for Liv og Lemmer paa offentlig Vej og Gade, hvilket dog er noget, man i et civiliseret Samfund kan gøre Krav paa at have. Det er jo ikke enhver's Sag, saaledes som det ærede Medlem, der uylig talte, pegede paa, i alle enkelte Tilfælde at være sin egen Politibetjent. Der er nogle, som

selv kunne imødegaa slige Oversfald, men det er dog de færreste, som kunne gøre det med Fynd og Klem. Man maa derfor beskytte Folk i denne Henseende gennem Lov, gennem de Straffe, Lovens Overtrædelse medfører. Jeg er derfor paa Forhaand en Tilhænger af forandrede, stærkede Bestemmelser paa det her foreliggende Omraade. Jeg kan imidlertid ikke erklære mig fuldstændig enig med det foreliggende Lovforslag. Jeg har den Mening, at § 3 er for mild og § 5 for streng. Jeg mener, at naar en Mand for en Forbrudelse er ikendt en Straf, skal han udstaa denne Straf, men ikke i Anledning af Straffens Udtaaelse være udsat for Tillægsstraffe. Jeg er imod, at den, der er dømt til Tvangsarbejde, efter denne Lov eller nogen som helst anden Lov, paa Grund af sin Opførsel i Anstalten uden Lov og Dom kan faa dikteret Straf, navnlig dikteret Straf, der bestaar i forporlig Kevjelse. Jeg frygter for, at man ved at gaa med til en Bestemmelse som den i § 5 i mange Tilfælde kan komme til at række Haand til Udøvelse af Vilkaarlighed, komme til at række Haand til, at overordnede paa Grundlag af en maaste upaalidelig Rapport fra deres underordnede diktere de legemlige Straffe, som omtales i det i § 5 påberaabte Arrestreglement af 1846. Noget andet vilde det jo være, hvis en saadan Tillægsstraf kunde inddømmes ifølge Dom, under de almindelige Domsformer. Jeg kan saaledes for mit Vedkommende ikke være med til Bestemmelsen i § 5. Bestemmelsen i § 3 mener jeg derimod er for mild, for saa vidt som den jo kun henviser til Straf af Tvangsarbejde, ogsaa i de Tilfælde, hvor en saadan Straf allerede har vist sig at være frugtesløs over for den paa-gældende. Det kan maaste være rigtigt, at den, der første Gang falder ind under Bestemmelsen i § 3, den, der har forøvet et saadant voldeligt Oversfald paa en saadan Maade, at det vidner om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd, første Gang slipper med Tvangsarbejde, men viser det sig, at denne Straf ikke har hjulpet paa ham, viser det sig, at den ikke har bragt ham til at respektere Loven, ikke bragt ham til at holde andre Folks Lemmer og Førlighed i Fred, forekommer det mig rigtignok,